

کوروش مومنی^{۱*}، رضوان هویدایی^۲

۱. نویسنده اول: دکتر کوروش مؤمنی، استادیار گروه معماری دانشکده معماری و شهرسازی

دانشگاه صنعتی جندی شاپور دزفول

K_momeni@jsu.ac.ir

۲. نویسنده دوم: رضوان هویدایی، دانشجوی کارشناسی معماری دانشکده معماری و

شهرسازی دانشگاه صنعتی جندی شاپور دزفول

Rezvanhoveydai@yahoo.com

چکیده:

در این پژوهش، هدف ما بررسی و تحلیل تحولات شعر در دوره های مختلف و همزمانی سبک های معماری با این دوران به صورت اجمالی است. بدون تردید تغییر سبک های شعر، متأثر از مسائل دوران زمان خود و در پی این تغییرات مسائل روز تغییراتی در سبک های معماری را در پی دارد. مسائلی مانند تحولات سیاسی و اجتماعی... سبک معماری خراسانی که از قرن ۱ تا ۵ ه.ق و سبک شعر معماری از اوایل قرن ۳ تا ۶ ه.ق ادامه داشت و با سبک معماری اصفهانی و شعر بازگشت پایان می یابد. که در این دوران شعر بازگشت به سبک قدیم است. تا اینکه در دوران معاصر که ایران دچار غرب زدگی شده با توجه به کمبود وقت و گستردگی این موضوع به این مبحث فقط اشاره کوچکی شده است. در کل این تغییر سبک ها هر کدام به دلایل سیاسی و اجتماعی و به تبع مسائل فرهنگی و ادبی است که هر کدام اصول و پایه های خود را بنا نهادند. روش این تحقیق کتابخانه ای است و هدف آن شناخت معماری و شعر از منظر سیر و تحولات تاریخی است.

واژه های کلیدی: شعر فارسی، معماری، معاصر، شاعر